

ρωμένοι. Τώρα ό δια πᾶσαν καλλήν καθαρώτητα καὶ συγουρητὰ θέλουσιν οἱ εἰρημένοι 15 πουλητάδαις καὶ δίδουσιν τοῦ ῥηθέντος κύρ Γεωργίου παντίαν ἔξουσίαν εἰς τὸ παρὸν σπίτι, νὰ εῖναι ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν κύριος, νικοκύρις αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι τ(ου) (καὶ) να τὸ ἔχουσιν τῆς ἔξουσίας των, νὰ κτίσουν ἀνώγιν, νὰ τὰ πουλήσουν, νὰ τὰ χαρίσουν καὶ να τα κάμουσι κατὰ πῶς τῶν ἡθελ(εν) φανιστὴ, δίδωντας καὶ πληρό-
νωντας πάντ(α) τὸ παρὸν τέλος. Καὶ περλαβεντούρα δια κανέναν καιρὸν νὰ ἡθελ(εν) 20 σικαθεῖ τινὰς νὰ κοντραδήρει καὶ νὰ γυρεῦσουσιν ἀλλα δικαιώματα τοῦ κύρ Γεωργ(ίου) καὶ τῶν διαδόχων του, ὅμπληγάρουνται αὐτοὶ οἱ πουλητάδαις καὶ τὰ καλλά τος, ὅπου καὶ ἀν ευρίσκουνται, στεκώμ(ενα) σαλευώμενα, κινιττά τε καὶ ἀκίνητα, νὰ μαντι-
νιέρουν, νὰ πηλογοῦνται, νὰ σατζηφάρουν τοὺς εἰρημ(ένοις) ἀγωραστάδαις εἰς πᾶσα
ἐναντίον καὶ ζημίαν, ὅποι τὸς ἡθελεν ἀκαδέρει. Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ καὶ 25 πουλησία θέλουσιν τὰ παρόντα μέροι νὰ εἶναι ἴσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα)
50, τὰ ἡμισι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμισι τῆς μερίδος, ὅποι στέργει, καὶ τὰ ἔξης.
Παρακληοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτύ(ροις), κύρ Λέω Νομικὸν, κύρ Νικόλαον Παρζαλλή.

34

] νὰ τοῦ ἀπηλογοῦνται εἰς πᾶσα ντάνω καὶ ἡντερέσω, ὅποι τοῦ ἡθελ(εν) ἀκα- f. (ε)τ
δέρει. [Καὶ] δια τοῦ παρόντος γραμμάτου κωμφερμάρουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) γεγραμμ(ένα)
εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 25, τὰ ἡμισι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμισι τῆς
μερίδος, ὅποι στέργει, (καὶ) τὰ ἔξης. Παρόν(τες) μάρτυροι μισερ Φραντζέσκω Γάς υἱὸς
τοῦ μισερ Λουρέντζου, σερ Νικολὸν Κρίσπον τοῦ σερ Μαρκίου ἀπὸ τὴν Σαντορίνη, 5
μαῖστρ(ο) Ιω(άννης) τοῦ Μάραγγα.

35

27 Οκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφέ, μηνὶ Ὁκτω-
βρί(ω) κζ'. Εἰς τὸ Ἐξώπουργον τοῦ μ(εγάλου) Ἡλιοῦ, εἰς τὸ σπίτ(ι) τῆς Καλῆς
θυγατρὸς τοῦ Νικολοῦ Δρομοκάτι. Ἐγὼ Ἀνδρέας ὁ Δρωμοκάτης υἱὸς τοῦ Νικολοῦ
Δρομοκάτι θεορῶντας τὴν καλλήν ὡρεξην, ὅποι ἔχει εἰς ἐμὲ ἡ συμβήσα μου ἡ Ἐρίνη
τῆς Μίνεγας, τὸ πῶς με ἡκαμ(εν) εἰς τὰ πρόματα, ὅποι ἔχει εἰς τὴν Μύλ(ον), κύριον, 5
νικοκύρις καὶ κωμεσάριόν της τζενεράλ(ε), νὰ πουλήσω καὶ να χαρίσω (καὶ) να κάμω
εἰς ὅτι θέλ(ω), τώρα καὶ γῶ δια τὴν καλήν της κοσέντζοια θέλω νὰ τῆς κάμω τὸ
μέρητον, ὅποι τῆς ἐμπαίνει, (καὶ) κάμνω της ταύτην τὴν παροῦσα ντονατζιὸν διὰ
χειρὸς τούτου τοῦ νοταρίου Πανταλέωντος τοῦ Μηνιάτει, ξεκαθαρίζωντας θέλω ἐγὼ
ὁ Ἀνδρέας ὁ καὶ ὥστα πρόματα θέλω κοιστάρει εἰς τὸ νυσσὴν τῆς Πάρος (καὶ) ὥστα 10
μοῦ θέλει χαρίσην ἡ αὐθεντία, σποίτια, ἀμπέλ(ια), χωράφοια καὶ τὰ ἔξης θέλω νὰ

εῖναι ὅλ(α) τῆς συμβίας μου τῆς Ἐρίνης. Νὰ εῖναι εἰς ὅλ(α) κερά καὶ νικοκυρά, νὰ τα
χυριεύει αἰωνίως καὶ ἀκεραίως καὶ νὰ τα κάμει, καθὼς τῆς ἡθελ(εν) φανιστή, (καὶ)
κανής νὰ μὴν ὑμπορεῖ νὰ τῆς κοντραδήρει. (Καὶ) πολάκοις ἐγῷ ὁ Ἀνδρέας νὰ μοῦ-
15 θελ(εν) φανιστή νὰ τα δῶσω ἀλλοῦ ἢ καὶ να μοῦθελ(εν) φανιστή νὰ κάμω ὅλη γραφὴ
κοντράριαν ἀπὸ τούτη (καὶ) κόντρα τῆς συμβήας μ(ου) τῆς Ἐρίνης, θέλω νὰ εῖναι
ὅλ(ες) κω(μένες) (καὶ) νουλάδαις (καὶ) εἰς κρίσιν καμίαν νὰ μὴν ξήζου· ρεσαλβάρωντας
τούτη τὴν ντοναζίων, ὅποι τῆς κάμνω τώρα, θέλω νὰ εῖναι πάντ(α) ισχυρά (καὶ)
βευαία (καὶ) χαλασμὸν ποταὶ νὰ μὴν ἔχει· (καὶ) οὕτως ἥμε κωτέντος εἰς τὴν παροῦσα
20 ντοναζίων. (Καὶ) δια πίστωσ(ιν) τοῦ παρόντος γραμμάτου παρακαλῶ καὶ ἀξιοπίστοις
μαρ(τύροις), κὺρ Ζουλιάντα Τζήπρης, κύρ Πέτρω Ἀναπλιώτις, κύρ Γεώργη Καλωνάς.
— Κοπιαρησμ(ένη) στο δλίμπρι λ(.).ον.
— (Καὶ) παλι ξαναβαγλένο.

36

11 Οκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφμ', μηνὶ Οκτω-
βρίω ια'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου
ἀρχού μισερ Ἀντώνι Ντακορώνια. Ἀρχόντησα Κατερίνα Ντεσκάκινα τοῦ ποταὶ σερ
Ἀντώνι Ντεσκάκει παρὸν ὁμολογὰ καὶ λέγει τὸ πῶς ὁ μακαριτὸς ὁ ἀνδρας της ὁ
5 σερ Ἀντῶνις ἡθελ(εν) μπατικιάσι τοῦ ποταὶ Γιάκουμου Πασκαήνου χωράφοια εἰς τὸ
Πολύχνη, ἀπανωθίω εἰς τὴν Ἀγριλιὰ, πηνακίων 14, πλήσια τοῦ Στεφάνου τῆς χήρας
καὶ τῆς †Κάθανύκτας†, δια ἐνα βοῦδιν, ὅποι τοῦ ἡθελ(εν) δῶσι· τὰ ὅποια χωράφοια
εῖναι ἀπὸ λογαρασμὸν ἐδικόν της, ὅποι τὰθελ(εν) γωράσην αὐτὰ καὶ ἀλλα ἀπὸ τὸν
σερ Ἀντῶνι Βλάχω. Τῶρα ἡ αὐτῇ ἀρχόντησα θέλει μαὶ καλλήν της ὠρεξην (καὶ)
10 ἀγνη τὴν καρδίαν καὶ [κον]σενιάρη τα καὶ λευθερῶνι τα ὄλλα αὐτὰ τὰ χωράφοια καὶ
f. <ε>^v τῶν 14 πηνακίον τοῦ [Γεωργίου] | υἱοῦ τοῦ ἀνω[θεν] Γιάκουμου Πασκαήνου, δια καλ-
λὸν πρέζιον εἰς ὄλλα δουκ(άτα) 4, ἡγουν τέσερα κορέντ(ε), μπατάροντας καὶ τὸ βοῦδιν,
ὅποι ἐπύρεν ὁ ἀνδρας της ὁ μακαριτὸς· τὰ δὲ ἐποίλιπα στά(μενα), τὸ ρεστάντε ἀπὸ τὸ
βοῦδιν, δμπληγάρεται ὁ δηθεὶς Γεώργ(ιος) νὰ τῆς τὰ πληρῶσι ἐως τὴν Κυριακὴν τὴν
15 ἐρχωμ(ένην), ὅποιναι εἰς τῆς 17 τοῦ ἀνωθ(εν) μηνὸς, νὰ τὴν ἔχει σατζηφάδα. (Καὶ) ἡ
αὐτῇ ἀρχόντησα τοῦ δίδει τοῦ εἰρημ(ένου) Γεωργίου ἀπλαναούτωρητὰ νὰ εῖναι εἰς
αὐτὰ τὰ χωράφοια κύριος, νικοκύριος, νὰ τα σπέρνει, νὰ τα θερίζῃ, νὰ τὰ περιβολιάσῃ, νὰ
τὰ τρώγει καὶ νὰ τα γαλδέρει αἰωνίως καὶ ἀκεραίως μετὰ τῶν διαδόχων του. (Καὶ)
ῶταν σικωθεῖ τινὰς νὰ πυράξῃ τὸν αὐτὸν Γεώργ(ιον) καὶ τοὺς διαδόχους του εἰς αὐτὰ
20 τὰ χωράφοια εἰς ἐνοὶς τορνεσίου πράμα, δμπληγάρεται αὐτῇ καὶ τὰ καλά της, ὅπου

35 ²³ ἀ. ξαναβγαλμένο. Ὁ σπίχος οὗτος ἐγράφη δι' ἄλλης χειρός.